

פייק מיוז

תקשורת חופשית, איכותית ורכילותית במוזות – בי"ס תיכון לאמנויות

בתמונה: סחר חוקי בין תלמידים לתלמידים

הסודות הכמוסים של מוזות נחשפים

קים זר ומאיה לבני

בחודש שעבר הוצבה במוזות תיבת וידוים שעוד לא נראתה בבית הספר. התיבה עוצבה בסגנון נקי ומינימליסטי (סגנון המוכר עם 'קימאיה' שהיו אחראיות על עיצובה) ונועדה למשוך את עיני התלמידים ולגרום להם לשלשל פתק עם וידוי חושפני על חיי היום יום שלהם במוזות. ההיענות לתיבת הוידוים הייתה מיידית והסודות הכמוסים החלו להחשף. מאות תלמידים חלקו סודות, התוודו, סיפרו את הסיפורים שמעולם לא ספרו. שבוע לאחר מכן התקיים יום הורים, התיבה נותרה במקומה והורים רבים חשו צורך לפרוק את שעל ליבם. מפתחת פתקי ההורים נודע לנו כי הורים לא מעטים התוודו כי היו רוצים להיות תלמידים במוזות. בעמוד 6 תוכלו לקרוא את הוידוים המצמררים של התלמידים ולנסות לנחש מי כתב מה.

בתמונה: תיבת הוידוים המקורית

יריד מוזות משתלט על בית הספר

מערכת פייק מיוז

בשנים קודמות השתמשנו בכסף שנצבר ביריד למטרות כמו רכישת שמיכות תרמיות דרך ארגון "יוניסף", לטובת ילדים סורים שנאלצים לעבור את החורף ברחובות. את כל הבגדים שנותרו לרוב מעבירים לארגונים שונים כמו "פתחון לב" או "ויצ"ו", אבל לנופר יש כבר מחשבות ורעיונות לעתיד ואפשרות לעשות יריד מתגלגל, כך שהבגדים שלא ימכרו אצלנו יעברו ליריד בבית ספר אחר בעיר, וכן הלאה. השנה הרעיון יושם חלקית, והבגדים הועברו למרכז הקהילתי נווה עופר, שם קיימו יריד לתושבי השכונה.

כשהיריד הסתיים, נותרו פריטים רבים שלא נמכרו. דליה ענבר ניצני, מורה לספרות ואשת מכירות בפוטנציה: "כשראיתי את העיניים הנוצצות של התלמידים והתלמידים ואת התאוה לרכישה כדאית, חשבתי שיהיה נכון להמשיך את היריד במשך שבוע ימים ובכל יום להוציא 2 שקיות כך שתהיה אפשרות לראות את שלל הפריטים." המחשבה הוכיחה את עצמה, דליה חשפה את הצדדים השיווקיים שבתוכה, ושמת הקנייה נמשכה. רק בשבוע ההמשך של היריד נמכרו כמאה פריטים נוספים ונאספו עוד 500 שקלים. השנה נאסף הסכום הגדול ביותר מכל השנים – 2,550 ₪! התלמידים החליטו שאת הכסף שנאסף ממכירות היריד הם מייעדים לשתי מטרות: הגשמת משאלות ילדים במחלקה האונקולוגית בבית"ח דנה לילדים, ותרומה כספית לעמותת "להתחיל מחדש" - מקלט שיקומי לבעלי חיים.

כמו בכל שנה, גם השנה תיכון מוזות שינה את פניו ליום אחד והפך לבזאר ענק של בגדים, נעליים, אקססוריז ופריטי אספני וינטאז'. ה.ב.ד. אחת הקנייניות הרציניות ביריד מספרת על רכישתה: "קניתי משהו כמו עשרים פריטים, בעיקר חולצות. הכל ביחד עלה לי משהו כמו 35 ₪. המציאה הכי טובה הייתה חולצה מהמת, שקופה, עם ציור של דרקון כחול ששילמתי עליה 4 ₪"

מארגנת היריד, נופר גילור, מספרת כי את הרעיון ליריד הגתה לפני 6 שנים. "חשבתי שמדובר בקונספט שעונה על צרכים רבים ומגוונים - ההזדמנות לסידור הארונות ולחידוש המלתחה וכל זאת תוך שימוש בקיים, האפשרות של כל תלמידה לצאת עם קולקציה חדשה בכמה עשרות שקלים, היכולת שלנו לאסוף סכומים נכבדים של כסף ולחשוב יחד כשכבה מה היעד שאנו מוצאים כראוי ורלוונטי על מנת להעבירו אליו, מה שמעורר ומעודד שיח על אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית ובכלל על ההזדמנות להעניק משהו מעצמנו לחברה."

בכל שנה שכבת יא' אחראים לארגון היריד ולהפעלתו, והם אלו שגם בוחרים לאן ירצו לתרום את הכסף שנאסף במכירות. לטענת נופר "ההתכנסות השכבתית והפעלת היריד על כל חלקיו: הקמה, דוכנים, בית הקפה, סידור החלל וקישוטו, מופע המוסיקה וכו', מבססת משהו חשוב בתחום המעורבות החברתית, ומסמנת בעיני את ההבנה כי בכוחנו לעשות ולהשפיע."

מזהים את המורה?

חידון זיהוי צוות מוזות

הידעת?!

עובדות מעניינות
לשיחות מרפסת
שלא ממש זורמות

ישראלה קרמוקו וולינור צביק

- אי אפשר לתקוע גרעפס בחלל.
- סוסים יכולים לגדל שפם
- ציפורניים צומחות מהר יותר במזג אוויר חם מאשר במזג אוויר קר
- פינגווינים לא יכולים ללכת אחורה
- פעם אנשים היו חולמים בשחור לבן.
- אמבטיה חמה יכולה לשרוף את אותה כמות הקלוריות כמו בהליכה של 30 דקות
- עד שנות השישים לא נתנו לגברים עם שיער ארוך להיכנס לדיסנילנד.
- שתן הטיגריס הינו בעל ריח של פופקורן עם חמאה
- הפותחן הומצא רק 50 שנה לאחר המצאת פחיות השימורים
- המטרה המקורית של ארון קבורה הייתה להבטיח שהגופה לא תחזור לחיים בתור זומבית ותצוד בני אדם.
- ילדים מפתחים את היכולת לזהות שקרים כבר בגיל 7
- המתכון המקורי לפיצה מרגריטה מבוסס על דגל איטליה. בזיליקום לצבע הירוק, רוטב עגבניות לצבע האדום וגבינת מוצרלה לצבע הלבן.
- במדינת הוואי שבארצות הברית ישנו חוק האוסר על התושבים לגדל אוגר
- קצב הלב משתנה בהתאם למוזיקה שאנחנו שומעים ומחקה אותו.

לכבוד חנוכה

מתכון לסופגניות
לעצלנים אמיתיים

אלינור צביק

לא לכולם יש את היכולת או הסבלנות להכין סופגניות בתהליך ארוך שכולל: ערבוב, ערבול, התפחה, חלוקה, התפחה בשנית, מילוי בריבות, אפייה וטיגון.
אז אם אתם עצלנים ובכל זאת רוצים ליהנות מסופגניות טעימות ומפנקות - חשוב שתכירו את הדרך להכין סופגניות מהירות, הידועות גם בשמן השני "סופגניות אשל" אותן מכינים ממצרכים שאנו בטוחים שיש לכם בבית.

אופן ההכנה:

את החומרים מערבבים בקערה גדולה עד לקבלת בלילה חלקה. (מי שאינו מאובזר במיקסר יכול בקלות לערבב את כלל החומרים עם כף או עם מטרפה ידנית) לאחר מכן מחממים שמן בסיר עמוק וכאשר השמן חם מספיק - אפשר לבדוק את החום עם חתיכת גזר). כעת מתחילים באמצעות כף לזלף את הסופגניות לתוך השמן תוך ניסיון לשמור על צורה עגולה.

מטגנים עד השחמת הסופגניות (שימו לב כי שהן לא משחמות מידי!) ולאחר מכן מוציאים עם כף מסננת את הסופגניות מהשמן ומניחים על נייר סופג.

מפזרים מעט אבקת סוכר, והרי לכם סופגניות מהירות, לא כל כך עגולות - אבל טעימות וכיפיות טיפ: אם אתם מחממים כמות גדולה של סופגניות, מומלץ להוריד מעט את חום השמן על מנת שהסופגניות לא ישרפו.

פשוט לא?

חג שמח ובתיאבון!

- על מנת להכין כמות טובה ומשמינה של סופגניות מהירות כל מה שצריך הוא:
- * קילו קמח
  - * 2 כפות סוכר מלאות
  - * גביע אשל אחד (אפשר גם גביע יוגורט למי שבוחר להתנשא מעל האשל)
  - * ביצה
  - * כפית תמצית וניל
  - * אבקת סוכר

בתמונה: סופגניה כל כך יפה ופוטוגנית שבחיים לא תצא לכם מהמתכון המצורף. ניתן להשיג בסופר הקרוב לביתכם.

פואטיקה בקטנה

אנחנו סיפור בהמשכים

הודיה בן דוד

הסיפורים שאנו מספרים לעצמנו בונים עולם. המילים שאנחנו מוציאים מהפה שלנו, לאט לאט צובעים את הסיפורים הללו. לאט לאט אנחנו נוזלים אל תוך הדמיון.

אנחנו סיפור בהמשכים. ישנם פרקים עצובים, ישנם פרקים מבלבלים, ישנם פרקים שמחים, וישנם פרקים שהם פשוט פרקים.

הסיפור שלנו תמיד נבנה, הסיפור שלנו תמיד משתנה.

בתמונה: הלוק שאנחנו מכוונים אליו. לא מתחייבים על התוצאה. אלינור לקחה את המתכון מהאינטרנט ומעולם לא ניסתה אותו.

שיק או שוק?

הרכישות המוצלחות של העונה

צילמו, כתבו, עיצבו והטרידו עוברי אורח: קים זר ומאיה לבני

פייק ניוז

חדשות כוזב

כי סיפור טוב לא הורסים עם האמת

צילום מסך: קימאיה

סיפור בהמשכים

מלאכים לובשים שחור

פרק ראשון

ישראלה קרמוקו

"את מוכנה לשתף איתי פעולה, בבקשה?" אפילו השעון המתקתק שנתלה על הקיר, שמאחורי האיש שניצב מולי, היה הרבה יותר מרתק. חדר ההמתנה שהיינו בו היה משעמם למדי. מצידי האחד נעמד על שלוש רגליים, בקושי שולחן, עגול, נמוך, עליו צהובונים לנשים ועיתונים משנים קודמות. מצידי האחר הייתה רק שורת כיסאות ובסופה קיר עם לוח שעם מלא בעלונים. נראה היה שהזמן עובר כלכך לאט, שהייתי מוכנה להישבע שהמחוג בשעון זז כל כמה דקות ולא שניות. ולמרות כל זאת, אף אחד מהדברים האלה לא הסבו את תשומת ליבי לגמרי כדי שאוכל להתעלם מן האיש ההוא שמולי, שהמשיך לדבר ולדבר ולדבר... אני די בטוחה שכבר הבחנתי בכל הדברים שנמצאים בחדר הזה. בערך יש בסך הכל 48 ריבועים בתקרה, 36 ברצפה, שני עציצים מזוייפים, 6 כיסאות בשני צדדיו של החדר, דלת שקופה פתוחה אחת ועוד שתיים מולה, שהובילו אל תוך חדרה של האחות. זה היה חדר מלבני ודי צר, כמו מסדרון. הקירות היו צבועים בגוון חיוור של אפור. לא הצבע הכי ידידותי שאדם חולה היה רוצה להתבונן בו, כאשר הוא ממתין שעות על מנת לקבל טיפול. הם היו צריכים לצבוע אותו בלבן. או כל צבע אחר בעצם. כמו שחור לדוגמה. כשהאדם היחיד שהיה איתנו באותו החדר במרחק שלושה כיסאות קם בכדי להיכנס אל חדרה של האחות, הבנתי שנשארנו לבד, רק אני והוא. לא המתנו לאף אחד, או לשום דבר בעצם. אולי, לא בדיוק. האיש הזה במדי השוטר כן המתין לי בבירור כדי שאדבר.

לי למזלי, לא היה דבר שהייתי צריכה להמתין לו. כשרק הגעתי לשם ואינסוף חתכים ופציעות הופיעו על פניי וגופי, לעובדי המיון לא נותרה ברירה אלא להכניס אותי בדחיפות. עכשיו, כל מה שהייתי אמורה לעשות היה להיחקר ע"י השוטר הזה כדי שאוכל להשתחרר. אני מניחה שיכולתי פשוט לומר לו את האמת, אבל מה כבר הייתי אמורה להגידי? כל שיכולתי לחשוב עליו היה סיד, והסיכויים שהוא לא שרד את התאונה הזאת. זה היה גיהנום, הניסיון לאמוד את הנזק. לקוות, שכשחושבים על זה אין למה. די. המחשבה על זה עייפה אותי. התרכזתי בפניו של השוטר בפעם השלישית אולי בכל הזמן הזה. על פניו התקבעה הבעה של ייאוש. "אוקיי" השוטר אמר כאילו הובס. "אבל לפחות תספרי לי מה טיב הקשר שלך עם הפצוע". בלעתי את הוקי. "זה מאוד חשוב ילדה" המשיך. "אנחנו צריכים לדעת מה קרה" אמר, בעודו מתכופף מעט כדי להתקרב יותר אל פניי. עדיין לא ענית לי. אפילו שהמילים שלו סוף סוף התחילו לקבל משמעות בעיניי - פי היה חתום. יכולתי לשבת שם במשך שעות מבלי לומר מילה. בכל מקרה, זה לא כאילו היה לי לאן ללכת, ולא יכולתי לעזוב את סיד לבדו. פשוט לא רציתי. הרגשתי את השיערות שלי דבוקות למצחי. את הלשון מיובשת. אני ממש זקוקה למים. השוטר עדיין מביט בי מקרוב, מקווה לאיזה תגובה. אבל הוא יכול להמשיך לקוות.

חידון טריוויה (תשובות בעמוד 8)

איזו מגמה במוזות נסגרה אחרי שנה בלבד?

ורד וליטל לפני יותר מעשר שנים

אור אגם לוי

10. איפה היה החדר הראשון של ורד וליטל?
11. מי הם המורים שמלמדים בבית הספר מהשנה הראשונה?
12. לפני כ-7 שנים הייתה קריסה במוזות, איפה היא התרחשה?
13. לאילו 2 מקומות עבר בית הספר בזמן שהיו שיפוצים?
14. מאיזה שנה יש מגמת קולנוע?
15. איפה תלמידי אמנות למדו לפני שנבנה הסטודיו לאמנות?

1. באיזו שנה נוסד בית הספר?
2. למה שימש המבנה ביפת 28 לפני שהפך לבית הספר?
3. האם ורד וליטל הן המנהלות הראשונות?
4. למה לכיתות דגים קוראים דגים?
5. האם היו פעם עוד מגמות?
6. כמה תלמידים היו בשנה הראשונה?
7. באיזה יום יש קוסקוס?
8. באיזה יום יש שקשוקה?
9. למה לכיתות פנינים קוראים פנינים?

זוה את המורה

מבוכה פומבית לכבוד יום המורה

מערכת פייק מיוז

סיפור בתמונות

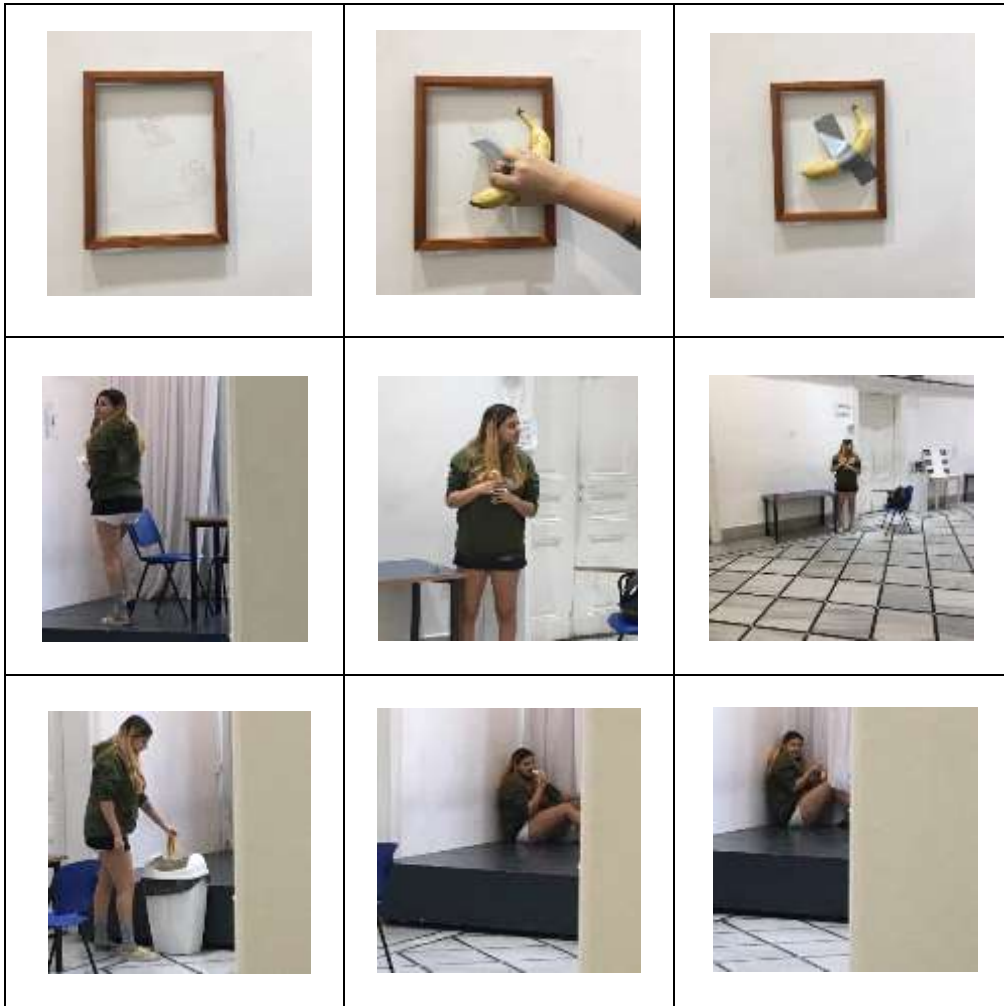
מי הזיז את הבננה שלי

מערכת פייק מיוז

גלריית האמנות 'בזל' במיאמי מכרה החודש את עבודת האמנות השנויה במחלוקת הקרויה "הקומיקאי" בסכום של \$120,000. על היצירה אחראי מאוריציו קטלן, אמן איטלקי שיצר בין היתר את "אמריקה" - אסלה מוזהבת בשווי 6 מיליון דולר. תיכון מוזות לאמנויות ידוע בתור מוסד המשקיע באמנות והחליט לרכוש את היצירה היוקרתית על מנת לקשט את מסדרונות בית הספר (שאינם קיימים). כמה שעות בודדות לאחר תליית העבודה היוקרתית נעשה מעשה ונדליסטי וגרגרני כאחד והבננה נתלשה ונאכלה. מערכת פייק מיוז הצליחה לשים ידה על התמונות הנדירות המציגות את רגע הבזיזה. הפושעים עדיין לא נתפסו.

פואטיקה בקטנה
הודיה בן דוד

You know that feelin' when you think your heart is gonna come right out through your shirt?
Get it a couple times a year
But I've been gettin' it more often with her

הצילום השבועי לילד

מצא את הסיגריות הבודדות

נטלי מאירוביץ'

בתצלום שלפניכם מתחבאות 5 סיגריות בודדות שנותרו אחרי הפסקת צהריים. עזרו לתורני המרפסת למצוא את הסיגריות האבודות.

המדור של קימאיה

הוידויים של תלמידי מחנות נחשפים

שילחתי לחישהו
לקרואלי רון במשק
חודש

לא האקסיוס של הכסאי
שלי נישקו אותי והיא
יודעת את זה!

מאחז עז עשר
נדב הכי מלחיל

יש לי תחביב סודי אני
מנש אוהבת לשלוף בליים
אבל אם זה לא בתחורה
לסיצריה אל מנש לא.

פעם הייתי עם
חברים בהר ולחקתי
לא כך חלק שהלחתי
בנוכחות הקראש שלי.
כדי לגרום לי להרגיש
יותר טוב עם עצמי
הוא הפליץ גם.

צריק קטשופ

לא הכנות פה
מתלבשות מכושר

צריק קייטרינג
אחרי הארוחת
צהריים

פעם נרדחתי במעלה
המדרגות של חדר
מחשבים כשהמש
מרגישה כמו שמיכה.

לפעמיים כשאני לא
מזליחה להירדם אני
חושבת על מה אתחפש
בפורים

אני מתנש
רק בשירותי בנות

המדור שיחדד לכם את החשיבה ואת הקשר עם אלי

אור אגם לוי

טריוויה: התשובות

אור אגם לוי

1. 2005
2. המבנה בן 200. בעבר היה בית מגורים ואף שימש כסטודיו לסדנאות אמנות.
3. כן. ורד וליטל הקימו וניהלו את ביה"ס מיומו הראשון
4. כי היו שם פעם חנויות דגים (לקח לריח כמה שנים לעבור)
5. כן, בשנה הראשונה הייתה מגמת מחול.
6. 15 תלמידים
7. יום רביעי
8. יום שני
9. כי הן נמצאות ברחוב פנינים
10. בגלריה למעלה
11. דליה, יהודית, יויו
12. בחלל המרכזי
13. שנה אחת ברחוב עזה ביפו ושנה נוספת בגמנסיה הרצליה
14. 2017
15. תלמידי אמנות היו נוסעים פעמיים בשבוע לת"א למבנה ברחוב דובנוב.

תפזורת מוזות

תהנו!

ט	ו	ק	ט	ו	ה	ע	ט	ש	ר	ל	ז	ו	נ	ש	ק	ז
ק	ו	ל	נ	ו	ע	ל	ה	ק	י	א	ה	ט	ע	ל	ה	ט
ט	ו	ר	ו	ד	נ	י	א	נ	י	ז	ס	ש	ט	נ	י	ת
ט	נ	ג	ט	ט	ת	י	ט	ל	פ	ת	ו	נ	מ	ו	א	ק
ל	ע	ס	א	נ	ג	ל	י	ת	א	מ	ט	ת	ל	ו	ש	י
ט	ה	ש	ט	ט	ו	ע	ו	ת	נ	ה	ת	ו	ט	ה	ד	י
ש	ש	ט	י	ט	ט	א	א	ת	פ	ג	ו	ת	י	א	נ	נ
ה	ט	ס	ר	ג	ת	ו	ו	ז	ד	י	ת	ה	מ	ס	נ	ה
ת	ר	ד	ט	י	ט	מ	ג	מ	ה	ש	ק	ו	ת	ט	ט	ש
ע	ט	י	ס	א	נ	נ	נ	נ	פ	ת	י	נ	ע	ה	ו	ט
ה	ר	נ	ת	ו	ט	ו	מ	ז	מ	ט	ו	ט	ו	ש	ר	ט
מ	י	פ	י	י	ש	ה	ת	ו	ה	ט	ט	פ	ר	י	ז	נ
ד	ל	ו	ט	ל	א	א	מ	פ	ד	ר	ז	י	ס	ה	נ	א
ק	ת	ל	ת	ד	ש	ט	ש	נ	ר	ע	א	פ	ק	ר	פ	ה
נ	נ	נ	ז	ז	ט	ט	ר	ו	ת	ו	ז	ו	מ	ה	ט	ט
ל	ט	א	ש	ת	ה	י	ת	ו	ז	ו	ז	מ	ה	פ	ע	ז
ה	ק	ט	י	ד	ס	ט	ד	נ	נ	א	ש	ג	ה	ס	ט	ש

מוזיקה _____	מוזות _____
אנגלית _____	ליטל וסרמן _____
לשון _____	ורד ניצני _____
היסטוריה _____	בית ספר _____
תנך _____	אומנויות _____
מתמטיקה _____	מגמה _____
ביולוגיה _____	תיאטרון _____
אזרחות _____	אומנות פלסטית _____
ספרות _____	קולנוע _____

	3			5			7
4		6		7		3	
		2		4		9	
		8	3				5
6	1					9	8
	2			9		7	
		9		8		5	
		7		5		1	3
1			6				7